

Hogere voorziening ingesteld op 21 september 2020 door CA Consumer Finance tegen het arrest van het Gerecht (Tweede kamer — uitgebreid) van 8 juli 2020 in zaak T-578/18, CA Consumer Finance / ECB

(Zaak C-458/20 P)

(2020/C 433/35)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirante: CA Consumer Finance (vertegenwoordigers: A. Champsaur, A. Delors, avocates)

Andere partij in de procedure: Europese Centrale Bank

Conclusies

- punt 2 van het dictum van het arrest van het Gerecht van 8 juli 2020 in zaak T-578/18, CA Consumer Finance / ECB, waarin rekwirantes' vordering tot nietigverklaring van besluit ECB/SSM/2018-FRCAG-77 van de ECB van 16 juli 2018 is afgewezen voor het overige, vernietigen;
- de in eerste aanleg door CA Consumer Finance bij het Gerecht ingediende vorderingen volledig toewijzen, en
- de ECB verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Met haar drie middelen in hogere voorziening betoogt rekwirante:

- 1) dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en de motiveringsplicht niet is nagekomen door niet te antwoorden op het middel ontleend aan schending door besluit ECB/SSM/2018-FRCAG-77 van het rechtszekerheidsbeginsel, en het rechtszekerheidsbeginsel heeft geschonden door vast te stellen dat inbreuk is gemaakt op artikel 26, lid 3, van verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen, hoewel het Gerecht uitdrukkelijk heeft erkend dat deze bepaling onduidelijk is;
- 2) dat het Gerecht artikel 18, lid 1, van verordening (EU) nr. 1024/2013 van de Raad van 15 oktober 2013 waarbij aan de ECB specifieke taken worden opgedragen betreffende het beleid inzake het prudentieel toezicht op kredietinstellingen, heeft geschonden en in de motiveringsplicht is tekortgeschoten door niet aan te tonen dat rekwirante onachtzaam is geweest;
- 3) dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en niet heeft voldaan aan de motiveringsplicht door niet te antwoorden op het middel volgens hetwelk besluit ECB/SSM/2018-FRCAG-77 in strijd is met het evenredigheidsbeginsel en het beginsel van gelijke behandeling, en zelf deze twee beginselen heeft geschonden door impliciet vast te stellen dat de sanctie in beginsel gegrond was.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale di Milano (Italië) op 25 september 2020 — Associazione per gli Studi Giuridici sull'Immigrazione (ASGI) e.a. / Presidenza del Consiglio dei Ministri — Dipartimento per le politiche della famiglia, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Zaak C-462/20)

(2020/C 433/36)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale di Milano

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Associazione per gli Studi Giuridici sull'Immigrazione (ASGI), Avvocati per niente onlus (APN), Associazione NAGA — Organizzazione di volontariato per l'Assistenza Socio-Sanitaria e per i Diritti di Cittadini Stranieri, Rom e Sinti

Verwerende partijen: Presidenza del Consiglio dei Ministri — Dipartimento per le politiche della famiglia, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Prejudiciële vragen

- 1) Staat artikel 11, lid 1, onder d) of f), van richtlijn 2003/109/EG ⁽¹⁾ in de weg aan een nationale regeling als die welke in casu aan de orde is, volgens welke de overheid van een lidstaat een document dat recht geeft op korting op leveringen van goederen of diensten van publieke en particuliere entiteiten die een overeenkomst met de overheid van die lidstaat hebben gesloten, uitsluitend verstrekt aan onderdanen van die lidstaat en die van andere lidstaten van de Europese Unie, en niet aan langdurig ingezetenen van derde landen?
- 2) Staat artikel 12, lid 1, onder e), van richtlijn 2011/98/EU ⁽²⁾ junctis artikel 1, onder z), en artikel 3, onder j), van verordening (EG) nr. 883/2004 ⁽³⁾, of artikel 12, lid 1, onder g), van richtlijn 2011/98/EU in de weg aan een nationale regeling als die welke in casu aan de orde is, volgens welke de overheid van een lidstaat een document dat recht geeft op korting op leveringen van goederen of diensten van publieke en particuliere entiteiten die een overeenkomst met de overheid van die lidstaat hebben gesloten, uitsluitend verstrekt aan onderdanen van die lidstaat en die van andere lidstaten van de Europese Unie, en niet aan onderdanen van derde landen als bedoeld in artikel 3, lid 1, onder b) en c), van richtlijn 2011/98/EU?
- 3) Staat artikel 14, lid 1, onder e), van richtlijn 2009/50/EG ⁽⁴⁾ junctis artikel 1, onder z), en artikel 3, onder j), van verordening (EG) nr. 883/2004, of artikel 14, lid 1, onder g), van richtlijn 2009/50/EG in de weg aan een nationale regeling als die welke in casu aan de orde is, volgens welke de overheid van een lidstaat een document dat recht geeft op korting op leveringen van goederen of diensten van publieke en particuliere entiteiten die een overeenkomst met de overheid van die lidstaat hebben gesloten, uitsluitend verstrekt aan onderdanen van die lidstaat en die van andere lidstaten van de Europese Unie, en niet aan onderdanen van derde landen die houders zijn van een Europese blauwe kaart in de zin van richtlijn 2009/50/EG?
- 4) Staat artikel 29 van richtlijn 2011/95/EU in de weg aan een nationale regeling als die welke in casu aan de orde is, volgens welke de overheid van een lidstaat een document dat recht geeft op korting op leveringen van goederen of diensten van publieke en particuliere entiteiten die een overeenkomst met de overheid van die lidstaat hebben gesloten, uitsluitend verstrekt aan onderdanen van die lidstaat en die van andere lidstaten van de Europese Unie, en niet aan onderdanen van derde landen die internationale bescherming genieten?

⁽¹⁾ Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetenen van derde landen (PB 2004, L 16, blz. 44).

⁽²⁾ Richtlijn 2011/98/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 betreffende één enkele aanvraagprocedure voor een gecombineerde vergunning voor onderdanen van derde landen om te verblijven en te werken op het grondgebied van een lidstaat, alsmede inzake een gemeenschappelijk pakket rechten voor werknemers uit derde landen die legaal in een lidstaat verblijven (PB 2011, L 343, blz. 1).

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels (PB 2004, L 166, blz. 1).

⁽⁴⁾ Richtlijn 2009/50/EG van de Raad van 25 mei 2009 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen met het oog op een hooggekwalificeerde baan (PB 2009, L 155, blz. 17).

Hogere voorziening ingesteld op 26 september 2020 door KF tegen de beschikking van het Gerecht (Zevende kamer) van 10 juli 2020 in zaak T-619/19, KF / SatCen

(Zaak C-464/20 P)

(2020/C 433/37)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: KF (vertegenwoordiger: A. Kunst, Rechtsanwältin)

Andere partij in de procedure: Satellietcentrum van de Europese Unie (SatCen)